

Ki építse föl a fogadalmi templomot?

— A „Műszaki Világ“ cikke. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi fogadalmi templom körül mindig történik valami újabb esemény, nem hiába még most sincs eldöntve, mikor építik és kicsoda? Tudvalevőleg Schulek Frigyes most már végérvényesen lemondott és Foerk Ernővel tárgyal Szeged polgármestere. Foerk körül is egész viták indultak meg, pro és kontra úgy látszik, ez a vita nem is teljesen szegedi már, hanem országos. Legutóbb egyik fővárosi lap, a *Műszaki Világ* szólt bele a vitába. Érdekes, amit ír, csak egy kicsit epés. Megbántja azokat, akik nyílt pályázatot szeretnének. „Rövidlátó, irigy kollégák”-nak titulálja őket, csak úgy ismeretlenül. Ez egy kissé erős jelző, nagyon súlyos, de keveset jelent. Ugyanis ezek, a jelzőkkel megtisztelt kollégák elvi álláspontot hirdetnek, — amihez elvégre joguk van. És az említett fővárosi lap megbántja Lechner Ödönt is, a világhírű mestert, csak azért, mert egyik szegedi lap cikkírója ajánlani merete. Ez is megengedhető, hisz részben ez is elvi álláspont. És vagy elfogadják, vagy pedig nem. Mindenesetre a legkülönösebb, hogy az említett „Műszaki Világ” nem ír erről a kérdésről higgadtan és elvárható tárgyilagossággal. Hiszen egy szaklapnak kizárólag ez a rendeltetése, nem kizárólag sértő jelzőket halmozzon magyar építőmesterekre, mert azoknak elvi álláspontjuk akad.

A „Műszaki Világ” cikke így hangzik:

— A szegedi fogadalmi templom részletes terveinek elkészítésére és a művezetésre nyert megbízatásáról Schulek Frigyes egyetemi tanár úgy a maga, mint fia, Schulek János tanár nevében most újlag és végérvényesen lemondott. Nem áll meg egyes szegedi lapoknak az ügyszöfűzött azon kommentárja, mintha Schulek tanár ezen lemondása nélkülözne a teljes komolyságot; vagy pláne a művezetési tiszteletdíj felhajtására volna irányítva. Erre Schulek tanár nem szorult rá és egyénileg is úgy ismerik szakkörökben a professzort, mint aki — minden ingadozástól menten — teljesen kizárja a homályos eszközök igénybevételét.

Szegedről értesültünk, hogy a város polgármestere — építőművészi körök ajánlatára — Foerk műépítész tanár kipróbált kezeire szeretné bízni a fogadalmi templom megvalósítását. Azonban alig, hogy ezen választásnak első híre kipattant, nyomban megindult ama bizonyos ellenakció, amely a kiszemelt művész rátermettsége ellen irányítja nyilait, hogy kiűsse kezeiből a kilátásban lévő — talán nagyobb dicsőséget — vagy mondjuk ki, — keresetet.

Rövidlátó, irigy kollégák pláne nyilvános versennnyel óhajtának agyonütni a fogadalmi templom — alapos művészi készültséget, egyéni művészetet, művészi, sőt templomépítési gyakorlatot megkövetelő — alkotásnak ügyét. De nem hisszük, hogy az intelligens Szegedi város fennen hangoztatott büszkeségét, a fogadalmi templomot a nyilvános verseny prédájává odadobná, mert ezzel — negatív eredmény mellett — egyenesen lerontaná az ügy komolyságát.

És most még egyet. Alig pár nappal az ügy szellőztetése után a *Szeged és Vidéke* című lapban — „Szivessy Tibor, budapesti műépítész” aláírással — cikk jelent meg, amelyben szerző — a kiszemelt Foerk tanár egyéni és művészi kvalitásait óvatosan feldicsérve —

helyette a Szegeden már jól ismert Lechner Ödön mestert ajánlja a fogadalmi templom felépítésére. Pedig Schulek professzor is azért lépett vissza, mert öregnek érezte magát.

Mozgósítási parancs

érkezett Szegedre!

(Saját tudósítónktól.) A szegedi 46. gyalogezred ezredirodájába hétfőn délután széles borítékba burkolt, gondosan lepecsételt irás érkezett Bécsből, a közös hadügyminisztériumból. A borítékra piros ceruzával írott nagy

M

betű jelezte, hogy a bécsi levél nem sablonos irás, amely naponta megfordul az ezrediroda altisztjeinek a kezén, hanem szenzációs tartalma vezérkari intézkedés, amelyet már napok óta aggodalmas várakozás előzött meg.

Az M jelzésű, szigorú katonai titoktartással kezelt levél: *mozgósítási parancs*. Hogy milyen intézkedéseket tartalmaz a vezérkar utasítása, arról pozitív értesülést szerezni egyelőre lehetetlen. Az bizonyos, hogy hétfőn délután mozgósítási parancs érkezett le a szegedi 46. gyalogezredhez.

A *Délmagyarország* munkatársa fölvilágosítást kért Sertic Ottó, a 46. gyalogezred ezredesétől.

— Igaz-e, hogy Bécsből ma délután mozgósítási parancs érkezett Szegedre?

— Sajnálom — felelte az ezredes, — de *ebben az ügyben nem nyilatkozhatom*.

Aki ismeri a magasrangu katonatisztekkel való érintkezést, jól tudja, hogy ez a diplomatikusan óvatos válasz mit jelent. A monarchia mozgósítását, vagy mondjuk így: mozgósítási előkészületeit a legsötétebb titok leplezi és így természetes, hogy az ezredparancsnok nem közölheti a publikummal, a legteljesebb nyilvánosság szöcsövé, hogy:

— *Mozgósítunk!*

„Sajnálom, ebben az ügyben nem nyilatkozhatom” — azt jelenti, hogy volna miről nyilatkozni, de nem szabad. Egyelőre ez az információ is elegendő, mert nem vonja kétségbe, sőt megerősíti a mozgósítási parancsot. A katonai titok, különösen háborús időkben, a legkeményebb dió és ezért a mozgósítási parancs részleteiről nem közölhetünk kimerítő tudósítást. Nem lehetetlen, hogy újból behívják a kiszolgált hároméveseket és leviszik őket *Avtovába*. Mert bizonyos az, hogy a mozgósítási parancs első sorban *Avtová*, a stratégiai szempontból rendkívül jelentőséges bosnyák határszéli város megerősítésére irányulhat.

Avtová Montenegró északi határszélén igen ekszponált terület és a harcoló Balkán-szövetség részéről való ellenséges mozdulat esetén védelmi szempontból első sorban jöhet számításba. Ezt már mérlegelte is a hadvezetőség, mert *ötezer katonát összpontosított* Avtovában. A helyőrség rendes létszáma

mitnegy ezerkétszáz emberből áll és ez a szokatlanul nagy megerősítés már hetekkel ezelőtt kezdődött. Azon a napon, amikor a Balkánon hadüzenettel és anélkül megindult a háború, a hadvezetőség sürgős utasítására hazarendelték az Avtovában állomásozó tisztek családtagjait. Már annak idején megírta a *Délmagyarország*, hogy Avtovából Szegedre érkeztek a tisztek családtagjai. A szegedi 46. gyalogezred egyik zászlóalja tudvalevőleg Avtovában állomásozik. A hirt minden cáfolattal szemben föntartottuk és az események most *újából* nekünk adnak igazat.

Avtová megerősítése javarészt Szegeden keresztül történt. *Minthogy tíz napja ugyanis az ország különböző helyőrségeiből napról-napra szállítanak Szegedre katonákat, akik itt fölcserélik az egyenruhájukat a szegedi háziezredével.* Aztán nagyobb csoportokban leviszik őket a bosnyák városba. Avtovác hadműveletileg most igen jól megerősített hely, a katonaságot ellátták a legfőbbkétebb felszereléssel. Van gépfegyverosztálya is.

Ez az óvatos készülődés teljesen indokolt. A czrnagorc vad fajzat és könnyen fejébe szállhat a harci dicsőség. És féktelen mámorában betörhet Boszniába, a boszuval fűtött rombolás és pusztítás vágyával. Szerbia is megbizhatatlan. A szandzsákra már rég heves fogfájást érez Péter király birodalma, amelyet lecsillapítana *Novibazár*.

A helyzet tehát a monarchiára nem olyan abszolút veszélytelen, mint azt általában gondolják. A nagyhatalmak beavatkozása most már előrelátható és ez nem jelent föltétlenül *békés* beavatkozást. A legtöbb nagyhatalom a Balkánon már fölmutatta a *névjegyvét*: megérkeztek a *hadihajók*, teljes gőzzel. *Konstantinápolyban* már vizített néhány angol csatahajó, a *szaloniki* öbölben pedig megdöbbenő gyorsasággal helyezkednek el az angol, francia, német és osztrák-magyar hadihajók. Újabbán pedig egész hajórajok indulnak le a balkáni vizekre.

A mozgósítási parancs tehát nem érkezett váratlanul Szegedre. Aminthogy illetékes körökben nyílt titok, hogy a monarchiában már *minden előkészület megtörtént az általános mozgósításra*. Pólában már permanenciában is vannak a tengerészek. Benn élünk a bonyodalom kellős közepében, körülöttünk javában dul a véres harc. Egyebet nem tehetünk, mint feszült izgalommal várjuk, hogy mi következik a mozgósítási parancs után!

!	TANULÓKAT
	FIZETÉSSSEL FELVESZ
	VÁRNAY L.
	NYOMDÁJA SZEGEDEN

A „Tisza-Szálloda” új kávéháza

Gazdag buffet

a legelőkelőbb izlésnek megfelelően, — különös tekintettel a hölgy-

Színházi vacsorák

közönség igényeire, — modernül berendezve, megnyílt!!